

Европейски съюз

Европейски социален фонд

BG 051P0001-4.2.05-0001 Издава клуб за извънкласна и извънучилищна дейност по проект УСПЕХ - "МЛАД ЖУРНАЛИСТ" - VIa клас

"Да направим училището привлекателно за младите хора"

Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси", съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз

ОТ РЕДАКТОРА**136 г. от рождението на големия поет и патриот Пейо Яворов**

Пейо Тотев Крачолов (Яворов) е роден в Чирпан на 1 януари 1878 г.

Едва 16-годишен, баща му го принуждава да изостави учението и да започне да работи като телеграфист. Именно по пощенските станции Яворов започва да пише своята мрачна, романтична, символистична поезия.

След 1897 г. влиза в контакти с Вътрешната македоно-одринска революционна организация (ВМОРО). Първоначално е редактор на различни издания, свързани с македоно-одринското революционно движение - в. "Дело", в. "Свобода или смърт", в. "Автономия", в. "Илинден". А по-късно с различни чети многократно преминава границата и се бори за свободата на Македония, като става един от най-дейните сподвижници на Гоце Делчев и негов пръв биограф - "Гоце Делчев" (1904 г.).

След смъртта на Гоце Делчев през 1903 г., която нанася силен душевен удар на Яворов, той частично се отделя от революционната си дейност поради неразбирателство с Яне Сандански. Този период от неговия живот намира място в мемоарно-есеистичната му книга "Хайдушки копнения"

Озовал се в София със съдействието на д-р Кръстьо Кръстев и Пенчо Славейков, Яворов става сътрудник и редактор на най-доброто литературно списание от онова време - сп. "Мисъл". През 1901 г. издава първата си стихосбирка "Стихотворения". В този период поетът работи като библиотекар, а по-късно и като драматург на Народния театър. Плод на работата му в театъра са две пиеси - "В полите на Витоша" от 1910 г. и "Когато гръм удари, как ехото заглъхва" от 1912 г. През 1907 г. излиза втората му стихосбирка "Безсъници", която окончателно

проправя пътя на модерната българска лирика. Символистичната поезия на Яворов - метафизична, пропита с дълбок скепсис и "прозрения" за "вечните въпроси, що никои век не разреши", променя радикално българското литературно мислене и налага нов начин на писане. През 1910 г. излиза от печат антологичната книга на поета "Подир сенките на облаците", чието второ издание от 1914 г. представя равностметка на поетически път, съпоставим само с този на Христо Ботев.

Писането на любовна поезия е едновременно страст и необходимост за Яворов. Любовната лирика е посветена на двете любими жени в живота му. Първата е Мина Тодорова - сестра на Петко Ю. Тодоров. Двамата се запознават на Благовещение през 1906 г. На Мина той посвещава някои от най-красивите си стихове като "Благовещение", "Вълшебница", "Две хубави очи" и др. Отношенията им са усложнени поради нежеланието на близките на Мина тя да свързва живота си с този на Яворов. Освен това тя самата не е сигурна в чувствата си към него и в дълги периоди от време го отбягва.

До скандал се стига след публикуването на цикъла "Писма" в списание "Мисъл" през 1906 г., когато Яворов е критикуван от две страни - от близките на Мина и от д-р Кръстев, заради откровеността, която си е позволил.

На 18 юни 1909 г. в София е тяхната последна среща. През септември тя заминава за Париж. В края на февруари 1910 г. се разболява от туберкулоза. Умира на 13 срещу 14 юли 1910 г. Погребана е в гробището "Бианкур" в Париж, Франция. Там, на гроба ѝ, всеки ден ходи и самият Яворов. Отношенията си с нея той описва в драмата "В полите на Витоша".

Именно на гроба на Мина в Париж Яворов се запознава със следващата жена в своя живот - Лора Каравелова. Дъщеря на

Петко Каравелов - 4 пъти министър-председател на България, Лора е една от най-съвременните и еманципирани жени в София. Двамата скоро се превръщат в любимата двойка интелектуалци на столицата.

Сключват брак почти веднага, но Лора скоро разбира, че Яворов - вече "женен" за Македония и своето творчество - е труден спътник. В началото на 1913 г. Лора е убедена, че Яворов има връзка с Дора Конова - годеница на негов приятел. При един от скандалите помежду им Лора заплашва да се самоубие. Нарочно или не, спусъкът е дръпнат на 29 ноември 1913 г. и Лора умира. Яворов прави опит да се самоубие (оставя предсмъртно писмо от един ред: "Моята мила Лора се застреля сама. Ида и аз подир нея"). Изстрелът само пронизва слепоочието и го ослепява. Яворов е съден за убийство, но бързо е оправдан, въпреки ширещите се слухове, че той е виновен.

При втория опит да се самоубие, на 29 октомври 1914 г., поетът взема голяма доза отрова и се застрелва. Смята се, че отровата и пистолета, послужили за самоубийството на Пейо Яворов, са дадени по молба на самия поет от Тодор Александров - до края на живота си Яворов другарува и кореспондира с легендарния водач на ВМОРО.

Така приключва равносметката си с живота, но не и с литературата големият български поет и патриот Пейо Яворов.

ПРИТЧА ЗА ...

... четирите сезона

Един баща имал четирима сина. Той искал да им предаде мъдростта, натрупания през годините си опит и най-вече да ги научи да не съдят прибързано за нещата от живота. Когато момчетата пораснали, баща им решил да им даде един урок. Изпратил всеки от тях в различен сезон да наблюдава едно крушово дърво, което се намирало далече от дома им.

След като всички момчета изпълнили своята задача и се завърнали обратно къщи, баща им ги събрал заедно и ги помолил всеки от тях да опише какво точно е видял.

Най-големият син бил при крушовото дърво през зимата. Той споделил:

- Дървото изглеждало ужасно. Беше разкривено, приличаше на изсъхнало, а клоните му бяха сковани от лед и сняг. Вторият син отишъл през пролетта. Той не бил съгласен с брат си и казал:

- Дървото беше свежо и зелено, току-що разлистено, преливащо от живот и изглеждало пълно с обещания.

На третия брат се паднало да посети дървото през лятото. Той разказал на всички:

- Дръвчето беше отрупано с цвят и излъчваше сладък аромат. Останах очарован от гледката и си помислих, че не съм виждал по-красиво нещо през живота си.

Най-малкият брат бил при дървото през есента. Той заявил:

- Вие грешите. Дървото беше напълно узряло и дори започваше вече да повяхва. А навред около него се излъчваше непознато за сетивата ми удовлетворение.

След като изслушал синовете си, бащата се усмихнал и рекъл:

- Вие всички до един имате право, защото всеки от вас е видял единствено и само един от сезоните в живота на това крушово дърво. Запомнете и никога вече не съдете за дърво или човек по един от неговите сезони. Удовлетворението, радостта, любовта и мъдростта, които определят същността на живота, могат да бъдат измерени само, когато са преминали всичките сезони и са преживели различни ситуации.

Ако се сметнете за победени през зимата, може да загубите обещанието на пролетта, да не видите очарованието на лятото и да не усетите удовлетворението на есента, защото само постоянството дочаква по-добро утро.

... трите пеперуди /Персийска притча/

Един Три пеперуди, долитайки до горяща свещ, започнали да разсъждават за природата на огъня.

Първата, приближавайки се до пламъка, се върнала и казала:

– Той свети.

Втората долетяла по-близо и, когато се върнала, казала:

– Той изгаря.

Третата, долитайки съвсем близо, влязла в него и не се върнала. Тя научила това, което искала да узнае, но вече не можела да го съобщи.

Получилият знание се лишава от възможността да говори за него, затова знаещият мълчи, а говорещият не знае.

Секция "Красиво и хармонично тяло – фитнес"

Ръководител на секцията е г-н М. Георгиев. В ИИД участват ученици от X клас. Чрез участието си в секцията те повишат своята двигателна култура, самочувствие, кондиция, здравословното състояние и психо физическа подготовка. Дейностите съдействат за формиране на морално-волеви и естетически качества у младежите.

Клуб Светът на "научнопопулярното"

Ръководители на клуба са г-н Пламен Митев и г-жа Анна Вапцарова

Клуб "Моят роден край"

Ръководител на клуба е г-жа Теменужка Илиева

Клуб "Опознай родината"

Ръководител на клуба е г-н Свилен Стойчев. В ИИД участват ученици от VI клас. Те изграждат в себе си обич и уважение към природните и културно-историческите забележителности в България. Възпитава в патриотизъм и изгражда самочувствие на достойни граждани на Република България!

Ателие "Сувенир"

Ръководител на ателието е г-жа Валентина Христова. Участват ученици от VII и VIII клас. Децата развиват своите сръчности и умения. Изграждат естетическо отношение към предметите от бита и околния свят.

Секция "Шахмат"

Ръководител на секцията е г-н Г. Кръстев. Ученици от V и VI клас усвояват умения и стратегии, които ще им помогнат извън областта на шахмата да развият творческото си въображение, критично мислене и точност при вземане на решения.

Клуб "Моят свят в снимки"

Ръководител на клуба е г-н Пламен Митев. Членовете на клуба придобиват знания и умения за работа с цифрова техника – фотоапарат, скенер и първична обработка на цифрови растерни изображения.

Клуб "Банките в действие"

Ръководител на клуба е г-жа П. Петкова. В клуба учениците получават възможност да запълнят определени дефицити в мотивацията си за откриване на възможности и развиване на способности.

Арт-студио "Куилинг"

Ръководител на студиото е г-жа Тодорова. Първокласниците се запознават и творят в древното източно изкуство Куилинг, чрез което се създават триизмерни форми и изображения от хартиени лентички с които се изработват красиви картички и пана.

Клуб "Млад предприемач"

Участват ученици от III Б клас. „Целта ми е да провокирам у учениците да мислят критично, да творят, да решават проблеми и да бъдат инициативни. Да изградят умения за адекватно поведение при организирани посещения на обекти - все умения, необходими за изграждането на успешни предприемачи, бизнес лидери и активни и отговорни граждани”, споделя г-жа Виктория Грозданова, ръководител на клуба.

Клуб "Пътешествие из световната съкровищница"

Ръководител на клуба е г-н Свилен Стойчев

СЪВРЕМЕННИ КЛАСИЦИ

КЪРТ ВОНЕГЪТ - ПИСМО ДО ДЪЦЕРЯ МУ НАНИ ОТ 1972

Скъпа Нано,

Сигурно знаеш, че докато бях студент в колежа не писах много на моите родители. В първото си писмо от там ти ми каза всичко, което има значение – че ме обичаш много (освен когато си в задръстване). Марк ми написа същото неотдавна. Това помага и оставя следа в продължение на години. Аз спестих такова съобщение на моите родители, така си мисля. Или това, или съм го казвал толкова често, че то е станало безсмислено. Така или иначе, резултатът е същият.

Обещавам да се поуча от съвета ти – да се опитам да рисувам отново. Отказах се, когато леко талантивият дух, от когото бях наел ръцете, реши да се съсредоточи върху друга работа. Всичко ми се изясни пред очите за един кратък момент. След това дойдоха мацаниците като от детската градина.

Повечето родителски писма съдържат изгубените мечти на самите родители, замаскирани като добри съвети. Моят добър съвет към теб е да платиш на някого да те научи да говориш чужд език, с който да се срещате 2-3 пъти седмично и да разговаряте. Също така наеми някого, който да те научи да свириш на музикален инструмент. Това, което прави този съвет особено дълбок и безкористен, е фактът, че все още не съм умрял. И ако добър съвет, вероятно щях да го приема и аз.

Едно от най-потресаващите неща, които са ми се случвали, когато бях на твоята възраст, бях свързани с една жена, която сега е на моите години. Тя не знаеше какво да прави с живота си. И аз ѝ казах, че най-малкото, което може да стори, е да се научи да свири на пиано. Но моят апартамент не е достатъчно голям за пиано, а и аз съм прекалено мързелив, за да се преместя. Един имаше точната рецепта за мързеливи хора: ожени се за някого с много енергия за горене.

Заминавам за Англия за една седмица другия месец – ще посетя колежанския град за представянето на /филма/ Кланица 5. Ще си мисля за теб и ще си спомням с удоволствие колко срамежливи бяхме и колко привързани бяхме един към друг. Това беше подходящо. Щеше да бъде омразно, ако бяхме щастливи като баща и дъщеря от някое телевизионно предаване.

Не отговаряй на това писмо в продължение на години.

Запомни ме нежно.

С любов

К.

Кой е Кърт Вонегът?

Кърт Вонегът е американски писател, романист и сатирик, който се изявява и в сферата на изобразителното изкуство. Роден е в Индианаполис на 11 ноември 1922 година. Съединени американски щати
Починал: 11 април 2007 г., Ню Йорк
Номинации: Награда „Хюго“ за най-добър роман, Награда Небула за най-добър роман

15 ЦИТАТА

... за успеха, който почти винаги присъства в пожеланията ни.

1. „Всичко, от което се нуждаете в живота, са безхаберие и самоувереност; имате ли ги – успехът ви е сигурен.” – *Марк Твен*
2. „Единственото място, където печалбата идва преди работата, е речникът.” – *Видал Сасун*
3. „Никога не се опитвайте да научите прасе да пее. Така си губите времето и дразните прасето.” – *Джордж Бърнард Шоу*
4. „Успешният човек е онзи, който строи основите на бизнеса си с камъните, които другите са хвърлили по него.” – *Дейвид Бринкли*
5. „Нищо не е незаконно, ако 100 бизнесмена решат да го направят.” – *Андрю Йънг*
6. „Ако работите отдадено по 8 часа на ден, може да станете шеф и да работите по 12 часа на ден.” – *Робърт Фрост*
7. „Ако постигнете невъзможното, вашият шеф ще го добави към ежедневните ви задължения.” – *Дъг Ларсън*
8. „Успехът е да се движиш от провал към провал, без да губиш ентузиазъм.” – *Уинстън Чърчил*
9. „Най-трудната част от успеха е да намериш някой, който да се радва за теб.” – *Бети Мидлър*
10. „Никога не инвестирайте в нещо, което яде или се нуждае от поправка.” – *Били Роуз*
11. „Най-добрият начин да оцените работата си е да си представите, че я нямате.” – *Оскар Уайлд*
12. „Победата отива при играча, който направи предпоследната грешка.” – *Савелий Григориеви, гросмайстор по шах*

13. „Успехът е просто въпрос на късмет. Питайте всеки, който се е провалил.“ – *Ърл Уилсън*

14. „Никога не прекъсвайте врага си, когато прави грешка.“ – *Наполеон Бонапарт*

15. „Успехът и провалът са еднакво трудни за понасяне. С успеха идват наркотиците, разводът, развратът, насилието, пътуването, размисълът, лекарствата, депресията, неврозата и самоубийството. С провала идва провалът.“ – *Джоузеф Хелър*

НА ГОСТИ ПРИ ...

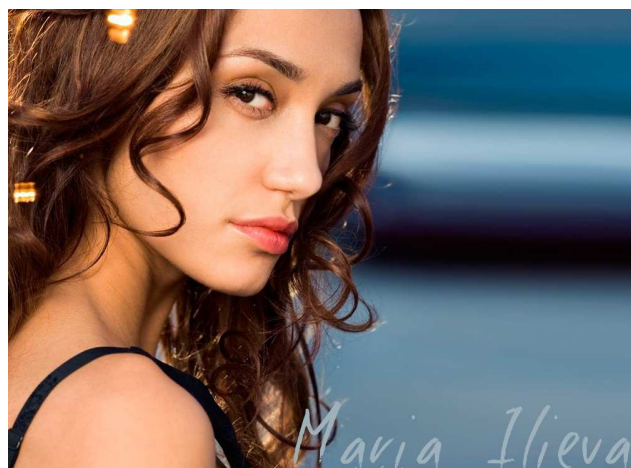

ВСЕ ОЩЕ НЕ СЪМ ИЗПЯЛА НАЙ-ДОБРАТА СИ ПЕСЕН

Разговор с Мария Илиева, примата на съвременната българска музика

? Как направи такъв „акробатичен“ скок от математиката към музиката?

МИ Родителите ми са класически музиканти и активно ме насочваха към музиката още от първите ми съзнателни крачки. Когато трябваше да вляза в Музикалното училище, обаче, ме обзе някакъв протест на пубертета и вместо в него, отидох в Софийската Математическа Гимназия, а после и в УНСС. От 6-годишна пеех в хоровата школа в Казанлък, на която майка ми беше главен диригент, но тогава въобще не съм свързвала мечтите си с това да бъда певица. За мен тогава музиката означаваше само класика и ако представите за бъдещето ми бяха свързани с нея, се виждах като инструменталист, като класически пианист.

? Известна е пословичната връзка между тебе и майка ти. Макар че малко хора знаят, че тя е прочутата диригентка на още по-прочутия хор „Космически гласове от България“. Случвало ли се е да ти се кара за нещо?

МИ С мама имаме много силна връзка, тя е най-добрият ми приятел. Мечтая когато стана майка да приличам на нея. Винаги е

много обективна в оценката си за всичко, което правя, и никога не ми спестява истината. Винаги ми е създавала усещане за самостоятелност в решенията и свобода на избора. Достатъчно мъдър, търпелив и умен човек е, за да знае как да модулира събитията. Буквално израснах в концертните зали и хоровите репетиционни, в свободното си време винаги бях там, където музиката се случва. Няма да забравя как когато стана модерно да се пуши в училище, майка ми ми каза „Ако искаш да опиташ вкуса на цигарите, аз искам да знам. Ще ти купя най-хубавите цигари и ще ти покажа как се прави“. Толкова свободна съм се чувствала да го направя по всяко време, че се случи точно обратното - пропуших много късно, не заедно със съучениците си, а чак във втори курс в Икономическия. Но от една година вече съм горд непушач.

? Срещаш ли се с баща си?

МИ О, да! Естествено, ние сме суперприятели! Разбира се, липсвал ми е, когато бях малка. Няма родител, който да не липсва на детето си. Това ми помогна много да помъдрея, да знам истината за човешките отношения от малка. Да знам, че любовта е нещо много специално и трябва да се отглежда ежедневно, с много посвещение. Сега с баща ми сме много близки, той живее в София и е концертмайстор на Софийски Духов Оркестър, свири на кларинет. Във времето прояви любознателност и съвсем неотдавна завърши дирижиране.

? Усещаш ли майка си като звезда? Все пак зад граница нейното име е по-известно от твоето, покрай славата на българските гласове и по-специално „Космическите гласове на България“? Смяташ ли, че майка ти е по-добър музикант от тебе?

МИ Абсолютно! И майка ми, и баща ми, са по-добри музиканти от мен. Музикалната ми подготовка по никой начин не може да се доближи до академичното познание, което имат родителите ми. Така че при такова сравнение, с гордост мога да кажа, че притежавам малка частица от тяхното познание за музиката. Мама наистина е моята звезда! Не само защото много я обичам. Имам много ярък детски спомен от огромното ми възхищение, което будеше всеки концерт на хора на майка ми. Бях изключително горда и щастлива, когато я виждах толкова мъничка да дирижира огромния смесен хор от 120 души хор на сцената, овладяваща цялата тази енергия и получаваща нестихващите аплодисменти на препълнената зала. Много искам да запишем песен с „Космически гласове“, но не бързам - трудно е да се направи добра и

естетически издържана комбинация от фолклор и съвременна музика.

? След като си завършила „Застраховане“ в УНСС, мислиш някога да работиш по тази специалност?

МИ Никога не казвам никога. Уважавам хората, които ценят познанието и отделят време за да го имат. Много обичам да чета и съм щастлива, когато мога да отделя повече време. Напоследък все по-рядко ми се случва, за съжаление, защото съм ангажирана в няколко различни дейности: моето артистично амплоа, продуцентската ми дейност и различни социални проекти.

? Обикновено продуценти стават творци на възраст, когато вече не могат да са изпълнители, когато са към залеза на кариерата си. Ти защо се захвана с продуцентство толкова рано? Смяташ ли, че повече няма да изпееш нищо още по-добро от това, което вече си направила?

МИ Естествено, че не. Все още на съм изпяла най-добрата си песен. Та аз сега започвам, до тук само загрявах (смее се). Сега сериозно на въпроса с продуцирането. Доста време безмълвно и с огромен вътрешен протест наблюдавах как на българската музикална сцена не се лансират трайно истински талантиливи млади хора. Медийният свят стана много безхаберен. Повечето медии са чуждоформатни и за тях е задължително да завъртят най-новия сингъл на Мадона или на Бритни Спийърс, всичко останало е препоръчително. В България няма добър бизнес модел за производство на поп музика. И така реших да направя продуцентска компания „Стереостая“, която да събере под крилото си млади и талантиливи изпълнители. Артисти на лейбъла са Криста, В.О.У.А.Н., MONA и Кнас. MONA е най-новото попълнение и съвсем скоро ще представи своя дебютен сингъл. Криста е първият талант, когото продуцирам, и вече има няколко много успешни проекта, с които спечели наградата за дебют на БНР („Златна пролет“). Не се чувствам като тяхна майка, нито учител, ние имаме много сходни вкусове за живот. Отношението ми към тях е приятелско, безкомпромисна съм само по отношение на дисциплината.

? Имаш дуети с много певци - Графа, Любо от „Те“, с Кийт Томпсън и даже с оперния певец Калуди Калудов. С кой от тях се чувстваше най-добре?

МИ Дуетът ми с Калуди е много нестандартен, специален и най-труден. Първо, защото той е велик български глас, известен в цял свят и второ, бях притеснена, защото не се чувствах в свои води. Но той

много ми помогна, страхотен човек е! Изпяхме заедно „О, соле мио“ и той сияеше в своята роля! Не бих могла да степенувам останалите дуети, защото с дуетните ми партньори сме приятели, те са страхотни артисти, всеки има свой стил и добавя различна стойност и енергия към музиката.

Дуетът ни "Truly" с Кийт Томпсън миналата седмица стана № 1 в международния чарт на най-слушаното денс радио в Сидни, Австралия. Най-малко съм очаквала, че песен с мое участие ще се хареса на едно толкова далечно място и така ще впечатли слушателите, че да я класират на първо място. Това ми даде много енергия и вдъхновение да продължавам, всяка такава оценка действа много зареждащо.

? Експериментираш ли с външността си, за да има шоу, да привлечеш вниманието?

МИ Не ми се случва да правя крайни експерименти със себе си, предпочитам да впечатлявам с музиката си. Разбира се, харесва ми да съм различна, затова работя с най-добрите гримьори, фризьори и стилисти. Харесвам смелите хора, аз самата съм смела, но не ми допада разголването без мярка, не е естетично, а мисля, че убива сексапила.

? В живота накъде без любов...? Какво е за теб? Първата и последната любов?

МИ О, не казвай последната, звучи много фатално! Първата любов като всичко първо в живота беше много трепетна и незабравима, докосване и усещане, което остава във времето с цялото си очарователно несъвършенство. Първата ми любов беше в гимназията и беше много романтична. А голямата и в този смисъл последната, предстои, тя ще е завинаги. И аз с отворено сърце и обятия я очаквам. Какви качества трябва да има човекът, който ще я донесе ли? Като начало да има бял кон и да е захапал в уста червена роза... и в сърцето си да носи необятна любов, страст, копнеж и грижа за емоционалния ми свят. Парите са важни дотолкова, доколкото хората, които не могат да обезпечат битовите си нужди нямат достатъчно самочувствие и желание да общуват. Многого пари подчиняват мечтите и смелостта и опорочават душата.

? Как минава един твой ден?

МИ Ставам много късно, винаги около обяд. Напоследък, с възрастта, започнах да ставам малко по-рано (смее се). Много обичам да се разсъня с чаша горещо кафе и да седна пред компютъра. Обичайният ми час на лягане е не по-рано от 3 часа през нощта.

В България по принцип е трудно във всяко едно отношение, не само в музиката. Но с много желание, постоянство и целеустременост се постигат мечти. Ако мога така банално да се изразя.

Може би рецептата с две думи е да знаеш, какво искаш да правиш и докъде да стигнеш. Да не се страхуваш от рисковете и най-вече от якото бачкане, да имаш усета и, разбира се, харизмата и талант - без него си за никъде. Не на последно място да бъдеш честен със себе си и най-вече към хората, за които го правиш, респективно феновете.

Това, което ме радва, е, че това лято има бум на новата българска музика. Нещата се отприщиха, виждаме, че медиите много откликнаха и поеха български парчета, което е супер. Щастлив съм, защото това лято след „Дим да ме няма“ излязоха куп нови парчета.

Най-важното е да си верен на себе си и на това, което ти харесва, защото в момента, в който направиш компромис със себе си, хората го усещат. Моят случай е много по-различен от всички останали, защото аз съм самостоятелна единица. Правя си музиката, аранжирентите, текстовете и съм продуцент, издател... всичко! Така че моята схема е малко по-различна, защото всичко минава през мен. От първата нота до последната и след това до реализацията на цялостния продукт. Затова и неслучайно с Маги създадохме собствена компания.

Важното е човек да има посока и цел. Ако нямаш цел, не става. Ако човек чака някой да му каже какво да прави, не е невъзможно, но това продуцентско звено в България още се разработва. Затова е важно изпълнителят да има собствено мнение и усет за това как да изглежда и какво поднася като музика.

Не мога да отрека, че е имало много моменти, в които съм искал да се откажа и да захвърля всичко. По-често бяха в началото, но винаги нещо ме е спирало да го

направя и това е музиката, защото тя е нещото, което ме движи напред, като вдъхновение и сила. Радвам се, че не съм се отказал, защото виждам след толкова години, че не е било напразно. Има смисъл в това, което съм правил толкова време. Радвам се и че устояхме във времето, минавайки през всичките моменти на шоубизнеса. В слабите му и силните състояния и се задържах, което не е много лесно.

Има много случаи, когато изпълнителите идват от различни градове или пък са от София, но не познават никого и започват от нулата. Това е голямо предизвикателство, защото е трудно да срещнеш правилните хора, да запишеш правилната песен и правилните хора да ти я разпространят. Така че като цяло на българските музиканти им е трудно, но това лято ми направи впечатление, че точно такива независими и съвсем нови излязоха. Като например песента Мене не майбе е супер свежа. Тези пичове са събирали пари, за да направят това.

Всъщност, когато парчето е готино и когато се отвори ефир, всичко качествено стига до хората. Кефя се на такива неща, че до хората започнаха да стигат подобни песни и изпълнители, които нямат сериозен финансов гръб или сериозна продуцентска компания. Това доказва, че има жажда за БГ музиката и хората я слушат и я гледат. За мен е много важно тази преднина, която сме натрупали всички изпълнители това лято, да се запази и да продължат да се правят хитове и непрекъснато да се бълва продукция, защото започва да се оформя една хубава, нова конкурентна среда в българския шоубизнес.

Това трябва да се запази, защото ще се повиши още повече качеството на музиката и изпълнителите. Не съм го измислил аз, но в конкуренцията се ражда качеството. Пожелавам на всички да продължават да правят такива готини парчета и да вървят напред, защото определено има нужда от свежа БГ музика, както това лято, така и есента, зимата, другото лято и въобще занапред. Успех!

Една от песните, която много силно се завъртя това лято, е „Баш майсторска“ на Billy Hlapeto Lexus ft. Dim4ou. Всъщност Billy Hlapeto е вече артист на "Монте мюзик" и ние като компания ще се погрижим тази песен да стигне до хората. Това, което предстои, е новият сингъл на Billy Hlapeto ft. Михаела, казва се „Когато ти трябва“ и ще се появи през септември месец. Очаквайте този проект през есента.

Продължаваме с рубриката „АРТ клас“, в която представяме личното творчество на талантиви наши ученици. Те украсяват страниците на нашия вестник чрез магията на изобразителното изкуство – графика, живопис и рисунка. Пред нас оживяват чудни природни картини и фантастични светове на изкуството.

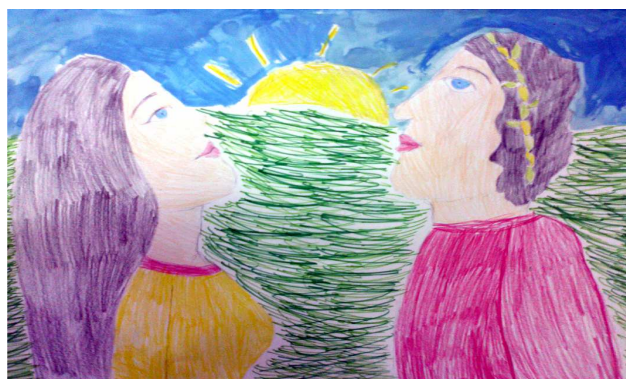
Александър Ачев – ученик от 5^Б клас

Александър Мусков – ученик от 5^Б клас

Мирослав Мирев – ученик от 5^Б клас

Деница Каленска – ученик от 5^Б клас

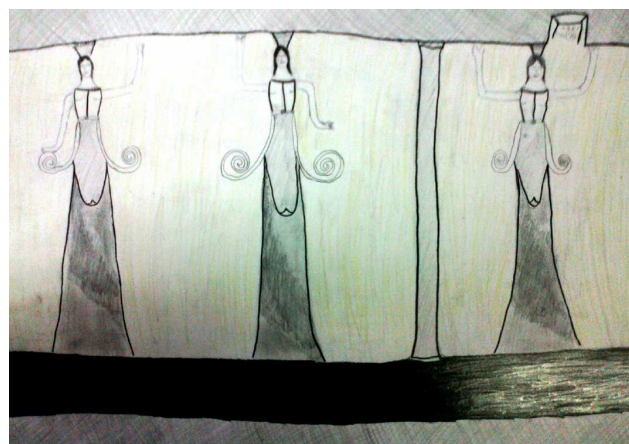
Мирослава Мирославова – ученик от 5^Б клас

Невин Демирова – ученик от 5^Б клас

Цветелина Стойчева – ученик от 5^Б клас

Магдалена Ковачева – ученик от 5^Б клас

10 проникателни цитата от детските книги, които могат да променят живота ти

Времето лети и малко по малко забравяме уроците, които сме научили от детските книги. С тези десет цитата ще се опитаме да ви ги припомним.

1. „Хари Потър и даровете на смъртта,, Дж. К. Роулинг

„Недей да съжеляваш мъртвите, Хари. Съжелявай живите, и най-вече онези, които живеят без любов. Като се върнеш там, можеш да направиш така, че по-малко души да бъдат осакатени и по-малко семейства да бъдат разделени. Ако това ти се струва достойна цел, засега ще си кажем довиждане.“

2. „Мечо Пух,, Алън А. Милн

„Йори: Малко Внимание, малко Мисъл за другите — и всичко би изглеждало иначе!“

3. „Вещиците,, Роалд Дал

„Няма значение кой си и как изглеждаш, ако има някой, който да те обича истински.“

4. „Анн от фермата „Грийн Гейбълс,, Луис Монтгомъри

„О, прекрасно е да имаш амбиции. Радвам се, че ги имам толкова много. И те като че ли никога няма да имат край. Тъкмо постигнеш една цел, и виждаш друга, блеснала още по-високо. Това прави живота толкова интересен.“

5. „Малкият принц“ – Антоан дьо Сент Екзюпери

„Ето моята тайна. Много е проста: истински се вижда само със сърцето. Същественото е невидимо за очите. Времето, което си изгубил за твоята роза, я прави толкова важна. Хората са забравили тази истина – рече лисицата. – Но ти не трябва да я забравяш. Ти ставаш отговорен завинаги за това, което си опитомил. Ти си отговорен за твоята роза...“

6. „Алиса в огледалния свят“ Луис Карол
 “ – Човек не може да вярва в невъзможни неща.

- Смяя да ти кажа, че не си се упражнявала достатъчно, каза Царицата.“

7. „Пипи дългото чорапче“ Астрид Линдгрен

„Светът е пълен с разни неща и наистина има нужда някой да ги потърси и намери. Именно това правят нещотърсачите.“

8. „В края на ноември“, Туве Янсон

„Хемулът бавно се събуди, осъзна, че това е самият той и му се прииска да бе някой, когото не познава.“

9. „Хвърчащата класна стая,, Ерих Кестнер

„Трябва да се научите твърдо да преглъщате ударите, както се изразяват боксьорите. Трябва да се научите да ги преглъщате и да ги смилате. Инак още при първата плесница, която ви залепи животът, ще бъдете „гроги“. Защото боксьорските ръкавици на живота са дяволски големи, момчета. Ако изядеш една такава плесница, без да си подготвен за нея, достатъчно е след това само някоя от малките стайни мушици да кихне, за да се проснеш с цялата си дължина.“

10. „Питър Пан“, Джеймс М. Бари

„Защо сега не можеш да летиш, мамо? – Защото съм възрастна, миличко. Когато хората пораснат, те забравят как се лети. – А защо забравят?

– Защото вече не са весели, невинни и безсърдечни. Само веселите, невинните и безсърдечните могат да летят.“

ВИЦ ПАРАД

Писмо на майка-блондинка към дъщеря ѝ - блондинка

„Здравей, скъпа дъще! Ако получиш това писмо, значи е пристигнало при теб. Ако не го получиш, обади ми се и ще ти го напиша пак. Пиша ти бавно, защото знам, че не можеш да четеш бързо. Времето тук е хубаво.“

Миналата седмица валя само два пъти: веднъж в началото на седмицата валя три дни и към края на седмицата валя още четири дни. Между другото за онова палтенце, което искаше, чичо ти Васко каза, че ще дойде много тежко за колет с тия големи масивни копчета, та за това ги отрязах. Заший си ги обратно, сложила съм ги в десния джоб на палтенцето. Баща ти си намери нова работа. Сега под него са 500 човека! Коси тревата на гробищата. Сестра ти Сийка наскоро се омъжи и чака дете. Още не знаем какъв пол ще е бебето, така че засега не мога да ти кажа, чичо или леля ще ставаш.

Ако е момиче, сестра ти иска да го кръсти на мен. Малко странно решение, да си кръсти дъщерята Мама. С брат ти Тони наскоро се случи интересна случка: затвори си колата, а ключовете останаха вътре. Наложил му се да се върне пеша до къщи (10 километра!), за да вземе резервните ключове и да ни пусне да излезем от колата. Ако случайно срещнеш леля си Юлия, предай ѝ поздрав от мен. Ако не я срещнеш, нищо не ѝ казвай.

Мама P.S. : Исках да ти пратя малко пари, обаче вече залепих пощенския плик.

Писмо-отговор от дъщерята – блондинка до майка-блондинка

"Здравей, мамо!

Писмото пристигна, така че го получих. Борис пак ме заряза, а Виктор, Георги и Иван заминаха на някъде. Да знаеш, вече подозирам, че нещо ме мамят. Почти си намерих работа - миналия месец си купих вестник с обяви, а вчера звъннах на една от тях. Вярно, казаха, че мястото вече е заето, обаче казаха, че догодина сигурно пак ще търсят хора, така че остава съвсем малко да почакам още. Вчера ходихме с г-н Николов да ядем суши. Правят го от риба. Ти не го познаваш, обаче г-н Николов каза, че аз съм много хубава и майка ми е много хубава и че с удоволствие би я поканил заедно с негови приятели да излязат ли беше, да излижат ли беше... Той е много добър. Видя твоя снимка. Също така ми каза, че има познат продуцент, който ме вика да се снимам в някакъв филм за бани. Ще има много мъже и аз самичка. Как мислиш, мога ли да стана актриса? При леля Юлия всичко е нормално, както винаги. Она дебил, приятелят ѝ, ѝ купил Ламборгини Диабло и пръстен с такъв диамант, че може канала на ваната да си запушва с него. Представяш ли си... Нали ти казвам, идиот!

Както и да е, аз съм си най-красивата. Не съм ѝ предавала поздравите от тебе. Реших, че и без това достатъчно се е ояла вече. Търсих в плика, обаче парите дето си ми ги пратила ги нямаше. Вероятно пощальоните са ги свили. Другия път ги слагай вътре в плика.

P.S. Мамо, ти нали си Иванка Георгиева? Защо са ти такива странни инициалите - Мама P.S.

ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ

Интересни факти свързани с исторически личности

Императорът Юлий Цезар е носел венец на главата си, за да скрие факта, че оплешивява.

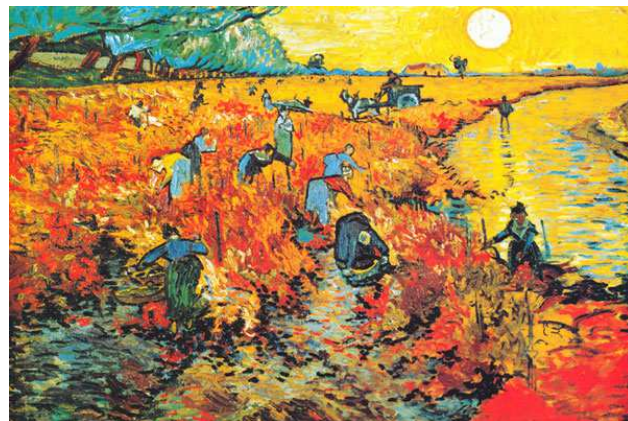
Калигула един ден се събудил с мисълта да обяви война на бога на моретата Посейдон и заповядал на своята войска да забиват копията си във водата...

Националното знаме на Италия е дело на Наполеон Бонапарт.

Писателят Чарлз Дикенс винаги е спал с главата на север.

През 183 г. пр. н.е. римляните решили да убият Ханибал, но той починал от ярост още преди да са дошли.

Висент Ван Гог продал само една картина, докато е бил жив - картината "Red Vineyard at Arles".

През 1938 година Адолф Хитлер бил избран за "Личност на годината" от в. Тайм.

Наполеон не е французин, той е роден в Корсика, а неговите родители били от Италия.

Наполеон се страхувал от котки - страдал е от ailurophobia.

Платон е изброил много творчески професии, които свързал с идеалната държава, но липсвала една основна - тази на поета.

Моцарт направил първата си композиция едва на 3 години.

Абдул Касим Исмаил не тръгвал на път без своята библиотека. Той бил следван неотлъчно от своите 117 000 книги, които били превозвани с помощта на камили и били подредени по азбучен ред.

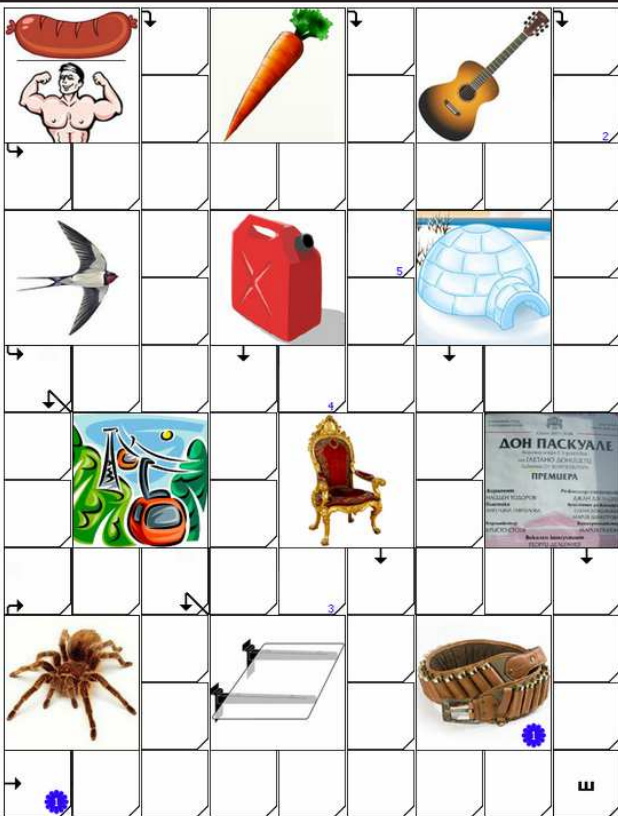
Айнщайн не можел да говори до три годишна възраст. Но за сметка на това, на 12 години вече разбирал Евклидовата геометрия.

Когато Айнщайн е починал никой не разбрал последните му думи, защото медицинската сестра, която се е грижела за него, не е знаела немски език.

В петък 13-ти много хора не напускат дома си, отказват срещи, не пътуват, не взимат важни решения. Те страдат от фобията - параскевидекатриафобия. Тоест страх от петък 13-ти.

КРЪСТОСЛОВИЦА

При правилно решение в квадратчетата с цифри ще получите популярен гейрой от едноименно произведение на Карло Колоди.

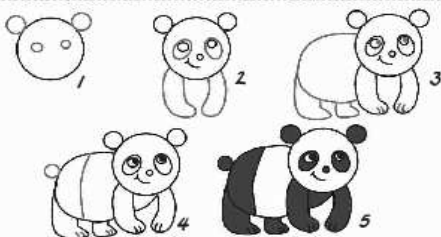
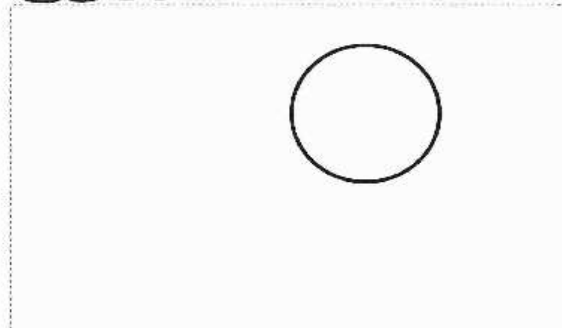
1	2	3	4	5	2	4
---	---	---	---	---	---	---

... Характерното за този герой е, че е издялан от дърво, а когато си служи с лъжи носят му се издължава ☺

ЗАБАВНА СТРАНИЧКА

За най-малките ученици. Съвети за последователност при рисуване на ...

КАМПАНИЯ ПРИЕМ 2014/2015

ПРИЕМ СЛЕД ЗАВЪРШЕН 7 КЛАС

Паралелка **ПРОФИЛ ТЕХНОЛОГИЧЕН ПРЕДПРИЕМАЧЕСТВО И БИЗНЕС** с интензивно изучаване на чужд език – 18 часа седмично. Обучението съчетава усвояване на два чужди езика (по избор на ученика) и отлична подготовка по основните икономически дисциплини с развиване на практически умения за организиране и управление на малък и среден бизнес

Бал за класиране (максимален – 36) от:

1. Оценка от тест по БЕЛ
2. Утроената оценка от тест по математика
3. Оценката по математика от удостоверението за завършен VII клас
4. Оценката по география и икономика от удостоверението за VII клас

Класен р-л - Мариан Георгиев

Учител по английски език - Жени Костова

ПРИЕМ СЛЕД ЗАВЪРШЕН 8 КЛАС

Паралелка **ПРОФИЛ ТЕХНОЛОГИЧЕН ПРЕДПРИЕМАЧЕСТВО И БИЗНЕС**

Бал за класиране (максимален – 30) от:

1. География (*удвоена*),
2. Изобразително изкуство (*удвоена*),
3. Български език и литература;

По учебен план се изучават всички предмети от общообразователна подготовка, позволяваща кандидатстване във ВУЗ. Профилираното обучение дава възможност да се придобият мениджърски умения за собствена фирма и управление на компании.

Класен р-л – Галина Луканова

СОУ "ПЕЙО ЯВОРОВ" - е в топ 5 сред училищата в град Плевен и областта.
Информация на www.sou-yavorov-pl.com

УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК **ЯВОРОВ ЛИСТ**

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Главен редактор: Цветомира Стоилчева

Зам. едактор: Габриела Болдишкова

Компютърна графика и дизайн: Сашо Камбуров

Репортери: Димитър Трифонов, Илиян Тодоров, Мария Кънчовска, Юлия Йорданова, Марияна Чолакова

Спорт: Димитър Трифонов

Набор на текст:

Димитър Трифонов, Илиян Тодоров

Художник: Марияна Чолакова